

**WATER. WONDER.
WELCOME.**

Szinkronúszás: elképesztő olasz dinamika

2017.03.17. 12:19 CET

Az európai szinkronúszás egyik meghatározó nemzete az olasz, amelynek elévülhetetlen érdemei vannak a sportág népszerűsítésében, európai elterjesztésében és professzionálissá fejlesztésében. A 17. FINA Világbajnokság apropóján rövid összegzés Olaszország szinkronúszó hagyományairól és a várható budapesti szereplésről.

A sportág olasz úttörője Romilde Cucchetti volt, aki 1972-ben döntött úgy, hogy hosszú évek úszóedzői tapasztalatain alapuló edzésmódszereit színesíti egy-egy könnyedebb, esztétikus mozgással. Az úszásba ritmusváltásokat iktatott be, térformákat koreografált és új karmunkákat alkotott a lábakat erősítő taposások alatt.

Hatalmas sikert aratott ezzel az úszólányok körében, akik végre szakíthattak a faltól falig úszás monotóniájával. Oly nagy volt a lelkesedés, hogy az úszómedencék mellett egyre több sportoló és edző kezdte el tanulni, majd oktatni a szinkronúszás alapjait. A kor legnagyobb olasz „vizes” sportolói csatlakoztak a szinkronúszáshoz, úgymint Bruna Rossi műugróbajnok, aki ma neves sportpszichológus vagy Stefania Tudini, akiről bátran kijelenthető, hogy később a legfényesebb olasz szinkronúszó karriert futotta be. A kezdetek óta egyengeti nemcsak az olasz, de a nemzetközi szinkronúszás útját, remek diplomata, olyannyira, hogy a FINA Szinkronúszó Technikai Bizottságának elnökösszonya lett.

Az úttörő múlt természetesen kötelezi is a jelenkor sportolóit a méltó folytatásra. Nos, 2016-ban Athén óta először fordult elő, hogy az olasz válogatott mindkét versenyszámban kivívta az olimpiai szereplés jogát (2004-ben egyébként csapatban és párosban is a hetedik helyen zártak).

Hozzá tartozik az igazsághoz, hogy 2008-ban oly mértékben szigorodott a csapatkvalifikációs rendszer (12-ről 8 nemzetre zsugorodott a részvételi lehetőség), hogy az olaszok számára szinte lehetetlenné vált az erős európai nemzetekkel, az oroszokkal, a spanyolokkal vagy épp az ukránokkal szembeni érvényesülés. Aztán a 2016 márciusában zajló kvalifikációs verseny bebizonyította, hogy az oly sokszor kritikával illetett pontozásos rendszer is hozhat világraszóló meglepetést: a legnagyobb európai rivális Spanyolország 90.033 és Kanada 91.9 előtt az olaszok 92.066 ponttal bejutottak a világ legjobb nyolc csapata közé, azaz kivívták a riói szereplés jogát. Stefani Tudini így nyilatkozott a bravúrról: „szerencsére bebizonyosodott, hogy a szinkronúszásban sem garantált a papírforma.”

Fotó: kazan2015.com

Ezzel az eredménnyel az olasz válogatott szinte „sokkolta” a szinkronúszó társadalmat, hiszen hónapokkal korábban még egy teljes ponttal voltak lemaradva a spanyolok mögött a szabadprogramban. A titok azonban abban rejlett, hogy tapasztalt, rutinos sportolóikból állították össze a csapatot, igazi veteránokat tudtak soraikban, jelentős nemzetközi tapasztalattal a hátuk mögött. A kazanyi vb után némi ráncfelvarráson esett át a kűr, amit egyediség, lendület és elképesztő dinamika jellemzett, és amit nem melleleg a művészeti vezető, a háromszoros olimpikon Giovanna Burlando és az orosz olimpiai bajnok Anastasia Ermakova koreografált. A két korábbi világklasszis szinkronúszónak és a jelenleg a legjobbak között emlegetett edzőknek is vitathatatlan sikere volt ez az eredmény.

A sikeres kvalifikáció után Rióban az ötödik helyet szerezte meg a csapat, ami a valaha volt legjobb eredménye az olasz válogatottnak. Párosban hatodik lett a Linda Cerutti-Constanza Ferro duó, közvetlenül a spanyolok mögött. Ez alkalommal is a Eurytmics Sweet Dreams című dalnak a feldolgozásra futottak, ez hatalmas ovációt váltott ki a nézőkből, bizonyítva, hogy érdemes egy-egy örökzöld zenei darabhoz nyúlni a siker érdekében.

2017-re új kűrrel készültek és a nemzetközi versenyeken már tesztelték is a programot, amely nagyon művészi, számos balettelemmel pedig az orosz irányvonalat képviseli. A zeneválasztásban most nem a popularitásra törekedtek, sokkal inkább visszanyúlik a komolyzenei alapokhoz.

Az olasz válogatott eddigi világ bajnoki eredménye nem bővelkedik érmeiben, ellenben

számos Európa-bajnoki medáliát szereztek már minden versenyszámban. A FINA Világbajnokságok történetében Kazanyig csupán Beatrice Adelizzi ért el dobogós helyet egyéni szabadprogramban, méghozzá a 2009-es római vb-n.

Oroszországban aztán a mixed szinkronúszásban két éremmel bővült ez a lista, szabadprogramban a Giorgio Minsini-Mariangela Perrupato, míg a technikai programban a Manila Flamini-Giorgio Minsini nyert bronzérmet.

Az olasz vegyes páros tagjainak kűrdressze csak méretében és a test fedettségében tér el egymástól, díszítettségében ugyanolyan motívumokat hordoz, mintha két lány alkotná a párost. Értelemszerűen fejdísz nem ékesíti a vegyes páros férfitagját, de a hölgyek - hasonlóan a hagyományos versenyszámokhoz - összefogott, zselatinozott, gyöngyös-strasszos fejdíszsel lépnek a pódiumra.